

III. [ΜΟΣΧΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

Αἴλινα μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεῖοιτε κορύμβοις·
5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

ἄδόνες αἰ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθοῖσας
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Δωρὶς ἀοιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.

Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι νῦν αἴλινα κύκνοι,
15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὤδαν
† τοῖαν ὑμετέροις ποτὶ χεῖλεσι γῆρυς ἄειδεν.†
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν, 'ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς'.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε, Μοῖσαι.